

gelfer bleve fatte, indenfor hvilke jeg kan be-
væge mig med den fornødne Frihed, for at
søge Kjøbere, saa havde det været langt let-
tere at behandle denne Lov. Maaffee vil den
ærede Indenrigsminister imidlertid være til-
bøielig til, om end ikke ved denne Behandling
saa dog paa det næste Stadium, at give det
Udvalg, som rimeligvis vil blive nedfat, det
fornødne Materiale, for at komme overeens
om, hvilken Form Lovforslaget da maatte faae.
Om man imidlertid maaffee ikke i saa Hen-
seende vil indvende, at der her er forelagt en
Lov, som gaaer ud paa at give Fabrikken 3
Aar til at drives i, og at den kunne vi ikke
forvandle til en Lov, som gaaer ud paa at
sælge Fabrikken, at antage det, veed jeg ikke,
men jeg skulde meget ønske at høre den høit-
ærede Indenrigsministers nærmere Mening
herom.

Me: Jeg slutter mig ganske til de ærede
foregaaende Talere. Jeg maa tillade mig at
bemærke, at jeg saa meget mindre anseer en
Lov for fornøden til at sælge Fabrikken, som
jeg ser det stadfæstet i Motiverne; da der deri
ikke blot er nævnt; at et Bud er skeet paa Fa-
brikken, at man altsaa har nærmet sig til en
Underhandling om den, men at man allerede
uden nogen Lov har solgt flere af dens Eiendomme
(Sa), nemlig Fabrikkens Gaard paa
Bornholm, ligesom man har søgt at sælge den
største Deel af Fabrikpens Eiendomme paa Chri-
stianshavn. Der kan altsaa ikke være en større
Fornødenhed for en Lov til at kunne sælge Fa-
brikken end de andre faste Eiendomme, som
staae i Forbindelse dermed. Hvad nu angaaer
det Tilbud, der er gjort paa Fabrikken, og
som vi jo ikke nærmere kjende, synes det dog
allerede derved at vise sig, at der maa være
en ikke liden Reflectence paa denne Eiendom
og dens Drift tilstede; thi af de tidligere For-
handlinger om Fabrikken syntes det at udgaae,

som om Regjeringen ikke ønskede at sælge den,
og, om jeg mindes ret, blev der endog gjort
en bestemt Modstand af den tidligere ærede
Indenrigsminister mod at forsøge noget Salg.
Naar altsaa Ingen kunde have Formodning
om, at Staten vilde sælge den, og der dog
har meldt sig en Liebhaber, og naar derefter
dette Salg, som ethvert andet Salg af Eiendomme,
blev forsøgt paa den Maade, at man
ad Auctionsveien stræbte efter at fremkalde flere
Liebhavere, er det idetmindste sandsynligt, at
man derved vil vinde et nogenlunde tilfreds-
stillende Resultat. Hvis der forøvrigt i Vir-
keligheden var Tale om at drive Fabrikken
uden noget Tilskud fra Statens Side, kunde
der maaffee være Spørgsmaal om at overveie
dette mere; men jeg skønner ikke; at det virke-
lig er Tilfældet. Der forlanges vel ikke noget
directe Tilskud, men et Tilskud bliver jo aa-
benbart gjort derved, at der, idetmindste ikke
hidtil har været beregnet nogen Rente af no-
gen Slags Capital, hvormed Fabrikken drives,
saa at man altsaa ikke regner det Offer, Sta-
ten aabenbart bringer ved ikke at erholde Ren-
ter af den Capital, som stikker i Fabrikken og
dens Drift. Det kan nu ikke være Spørgs-
maal underkastet, at, uden Hensyn til Fabrik-
kens Drift og Alt hvad dermed staaer i For-
bindelse, er alene Eiendommen paa Kjøbma-
nergade, ifølge sin Veligheden og sit Omfang,
af meget betydelig Værdi her i Byen, saa at
at altsaa deraf vil udgaae et ikke ringe Beløb,
som nu gaaer tabt, og som altsaa i Virkelig-
heden er et Tilskud, Staten for Tiden giver
dertil. Det forekommer derfor ogsaa mig, at
der er al Anledning til netop at vælge det
nærværende Tidspunkt, da Fabrikken har faaet
et, tilfældigt eller ikke tilfældigt, saa dog vist-
nok et periodisk Opsving, til derpaa at bygge
Forsøg paa at faae den til at gaae over i
privat Eiendom.